

IV. JURISPRUDENȚĂ ÎCCJ

- **ABSTRACT**

RIL

Regarding the activity of the High Court of Cassation and Justice (Judge Panel on the appeal in the interest of the law), four decisions of acceptance were issued regarding: Law no. 448/2006 and Annex no. 9 point IV letter A subpara. 2 of GD No 153/2018 for the approval of the Framework Regulation on the establishment of workplaces, categories of personnel, the concrete size of the bonus for working conditions provided for in Annex No II to Framework Law No 153/2017; Decree-Law No 118/1990 on the granting of certain rights to persons persecuted for political reasons by the dictatorship established from 6 March 1945, and to those deported abroad or taken prisoner, rep. Law No 69/2000, in conjunction with Articles 6, 33 and 35 of GO No 26/2000 and Article 8 of the Regulation on the organisation of the Register of Associations and Foundations, the Register of Federations and the National Register of Non-profit Legal Entities; Code of Criminal Procedure.

HP

In relation to the activity of the High Court of Cassation and Justice (the Panel regarding the settlement of certain legal matters), four decisions were published regarding: Framework Law no. 153/2017 on the salary of personnel paid from public funds; Law no. 295/2004 on the regime of arms and ammunition; Law no. 303/2004, Labour Code, Legea no. 31/1991 on the phrase "harmful conditions"; Law on administrative litigation no. 554/2004.

RIL

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 23/2023
(M. OF. NR. 90/31.01.2024): ART. 37 DIN LEGEA NR. 448/2006
ȘI ANEXA NR. 9 PCT. IV LIT. A SUBPCT. 2
DIN H.G. NR. 153/2018 PENTRU APROBAREA
REGULAMENTULUI-CADRU PRIVIND STABILIREA
LOCURILOR DE MUNCĂ (...)
PREVĂZUT ÎN LEGEA-CADRU NR. 153/2017**



De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 23/2023 (M. Of. nr. 90 din 31 ianuarie 2024)	Complet RIL	Art. 37 din Legea nr. 448/2006 și Anexa nr. 9 pct. IV lit. A subpct. 2 din H.G. nr. 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017	<i>Asistentul personal nu beneficiază de sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare.</i>

În M. Of. nr. 90 din data de 31 ianuarie 2024 s-a publicat Decizia nr. 23/2023 pentru admiterea recursului în interesul legii privind interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 37 din Legea nr. 448/2006 și a prevederilor anexei nr. 9 pct. IV lit. A subpct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017.

Astfel, Înalta Curte a statuat că asistentul personal nu beneficiază de sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare.

Obiectul recursului în interesul legii

Art. 37 din Legea nr. 448/2006 și Anexa nr. 9 pct. IV lit. A subpct. 2 din H.G. nr. 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017

Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

- Anexa nr. II - Familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”

- Capitolul II - Reglementări specifice personalului din sănătate, din unitățile de asistență medico-socială și din unitățile de asistență socială/servicii sociale

Art. 14 alin. (1) - „În unitățile de asistență socială/centre cu sau fără cazare, în raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, pot fi acordate, cu respectarea prevederilor legale, următoarele categorii de sporuri:

d) pentru condiții periculoase sau vătămătoare, un spor de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective.”

Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, aprobat prin H.G. nr. 153/2018

„Art. 5 - *Sporul pentru condiții deosebit de periculoase, condiții periculoase și condiții periculoase sau vătămătoare de muncă se acordă în baza buletinelor de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens, pe baza următoarelor criterii:*

a) înregistrarea de îmbolnăviri profesionale și boli legate de profesie ca urmare a activității desfășurate la locul de muncă;

b) existența indicilor de morbiditate în raport cu riscurile de la locul de muncă;

c) înregistrarea unor cazuri de accidente de muncă produse la locul de muncă;

d) riscul de îmbolnăvire și accidentare determinat de depășiri ale noxelor profesionale, fizice, chimice, fizico-chimice, biologice, suprasolicitarea unor funcții și sisteme ale organismului”.

În anexa nr. 9 pct. IV - Locurile de muncă, categoriile de personal și mărimea concretă a sporurilor pentru personalul din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale cu sau fără cazare care își desfășoară

activitatea în condiții periculoase sau vătămătoare, conform prevederilor art. 14 alin. (1) lit. d) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, **lit. A subpct. 2**, se stipulează acordarea unui „Spor de până la 15% din salariul de bază, acordat personalului care își desfășoară activitatea în servicii de îngrijire la domiciliu pentru persoane cu dizabilități și pentru persoane vârstnice”.

Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 448/2006

Art. 5 – În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile folosite au următoarele semnificații:

asistent personal al persoanei cu handicap grav – persoana care supraveghează, acordă asistență și îngrijire copilului sau adultului cu handicap grav, pe baza planului de recuperare pentru copilul cu handicap, respectiv a planului individual de servicii al persoanei adulte cu handicap;

asistent personal profesionist – persoana fizică atestată care asigură la domiciliul său îngrijirea și protecția adultului cu handicap grav sau accentuat, aflat în condițiile precizate de lege.

„Art. 37 – (1) Pe perioada îngrijirii și protecției persoanei cu handicap grav, pe baza contractului individual de muncă, asistentul personal are următoarele drepturi:

a) salariu stabilit potrivit prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice;”

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 23/2023

Prin **Decizia nr. 23/2023**, ÎCCJ (Complet RIL) a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Alba Iulia și, în consecință, stabilește că: „În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 37 din Legea nr. 448/2006 și a prevederilor anexei nr. 9 pct. IV lit. A subpct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, asistentul personal nu beneficiază de sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare”.

DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 20/2023
(M. OF. NR. 89/31.01.2024): ART. 1 ALIN. (2) LIT. B),
ART. 4 ALIN. (1) ȘI ART. 5 ALIN. (7) DIN DECRETUL-LEGE
NR. 118/1990 PRIVIND ACORDAREA UNOR DREPTURI
PERSOANELOR PERSECUTATE DIN MOTIVE POLITICE



De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 20/2023 (M. Of. nr. 89 din 31 ianuarie 2024)	Complet RIL	Art. 1 alin. (2) lit. b), art. 4 alin. (1) și art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, rep.	<i>În cazul persoanelor constituite în prizonieri de către partea sovietică anterior datei de 23 august 1944 și reținute în captivitate după încheierea armistițiului, perioada de prizonierat pentru stabilirea bazei de calcul al indemnizației potrivit art. 4 alin. (1) din decretul-lege nu include și perioada de prizonierat anterioară datei de 23 august 1944.</i>

În M. Of. nr. 89 din data de 31 ianuarie 2024 s-a publicat Decizia nr. 20/2023 referitoare la recursul în interesul legii privind interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. b), art. 4 alin. (1) și art. 5 alin. (7) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, Înalta Curte a statuat că în cazul persoanelor constituite în prizonieri de către partea sovietică anterior datei de 23 august 1944 și reținute în captivitate după încheierea armistițiului, perioada de prizonierat pentru stabilirea bazei de calcul al indemnizației potrivit art. 4 alin. (1) din decretul-lege nu include și perioada de prizonierat anterioară datei de 23 august 1944.

Obiectul recursului în interesul legii

Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri

„**Art. 1** – (1) Constituie vechime în muncă și se ia în considerare la stabilirea pensiei și a celorlalte drepturi ce se acordă, în funcție de vechimea în muncă, timpul cât o persoană, după data de 6 martie 1945, pe motive politice (...).

(2) De aceleași drepturi beneficiază și persoana care:

b) a fost constituită în prizonier de către partea sovietică după data de 23 august 1944 ori, fiind constituită ca atare, înainte de această dată, a fost reținută în captivitate după încheierea armistițiului, indiferent de locul reținerii.

Art. 4 – (1) Persoanele care s-au aflat în situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a), b), e) și f) și alin. (2) au dreptul la o indemnizație lunară de 700 lei pentru fiecare an de detenție, strămutare în alte localități, deportare în străinătate sau prizonierat, indiferent dacă sunt sau nu sunt pensionate.

Art. 5 – (7) Copilul născut după încetarea situațiilor prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) are dreptul la o indemnizație lunară în cuantum de 50% din indemnizația de care ar fi beneficiat părintele său decedat, stabilită conform prevederilor art. 4 la data depunerii cererii de către copil”.

Legea nr. 38/1990 privind extinderea prevederilor Decretului-lege nr. 118/1990 și la persoanele deportate în străinătate după 23 august 1944

„Articol unic – Prevederile Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945 se extind și la persoanele deportate în străinătate după 23 august 1944”.

În această categorie sunt incluse și persoanele constituite în prizonieri de către partea sovietică după data de 23 august 1944.”

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 20/2023

Prin **Decizia nr. 20/2023**, ÎCCJ (Complet RIL) a admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință, stabilește că: „În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. b), art. 4 alin. (1) și art. 5 alin. (7) din Decretul-lege

nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, în cazul persoanelor constituite în prizonieri de către partea sovietică anterior datei de 23 august 1944 și reținute în captivitate după încheierea armistițiului, perioada de prizonierat pentru stabilirea bazei de calcul al indemnizației potrivit art. 4 alin. (1) din decretul-lege menționat nu include și perioada de prizonierat anterioară datei de 23 august 1944”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 19/2023
(M. OF. NR. 86/30.01.2024): ART. 35 ȘI 95 DIN LEGEA NR. 69/2000,
COROBORATE CU ART. 6, 33 ȘI 35 DIN O.G. NR. 26/2000
ȘI ART. 8 DIN REGULAMENTUL PRIVIND ORGANIZAREA
REGISTRULUI ASOCIAȚIILOR ȘI FUNDAȚIILOR,
REGISTRULUI FEDERAȚIILOR ȘI REGISTRULUI NAȚIONAL
AL PERSOANELOR JURIDICE FĂRĂ SCOP PATRIMONIAL**



De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 19/2023 (M. Of. nr. 86 din 30 ianuarie 2024)	Complet RIL	<i>Art. 35 și 95 din Legea nr. 69/2000, coroborate cu art. 6, 33 și 35 din O.G. nr. 26/2000 și art. 8 din Regulamentul privind organizarea Registrului asociațiilor și fundațiilor, Registrului federațiilor și Registrului național al persoanelor juridice fără scop patrimonial</i>	<i>Afilieră de noi membri ai unei fundații sportive reprezintă o modificare de act constitutiv sau, după caz, de statut, în sensul dispozițiilor art. 33 din O.G. nr. 26/2000. Drepturile ce rezultă din calitatea de membru sunt condiționate de înscrierea în Registrul federațiilor a modificării de statut constând în afilierea de noi membri.</i>

În M. Of. nr. 86 din data de 30 ianuarie 2024 s-a publicat Decizia nr. 19/2023 pentru admiterea recursului în interesul legii privind interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 35 și 95 din Legea nr. 69/2000, coroborate cu art. 6, 33 și 35 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, precum și cu art. 8 din Regulamentul privind organizarea Registrului asociațiilor și fundațiilor, Registrului federațiilor și Registrului național al persoanelor juridice fără scop patrimonial, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 954/2000.

Astfel, Înalta Curte a statuat că afilierea de noi membri ai unei fundații sportive reprezintă o modificare de act constitutiv sau, după caz, de statut, în sensul dispozițiilor art. 33 din O.G. nr. 26/2000.

Totodată, instanța supremă constată că drepturile ce rezultă din calitatea de membru sunt condiționate de înscrierea în Registrul federațiilor a modificării de statut constând în afilierea de noi membri.

Obiectul recursului în interesul legii

Art. 35 și 95 din Legea nr. 69/2000, coroborate cu art. 6, 33 și 35 din O.G. nr. 26/2000 și cu art. 8 din Regulamentul privind organizarea Registrului asociațiilor și fundațiilor, Registrului federațiilor și Registrului național al persoanelor juridice fără scop patrimonial

Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000

„Art. 35

(1) *Federațiile sportive naționale sunt structuri sportive de interes național, constituite prin asocierea cluburilor sportive și asociațiilor județene și ale municipiului București, pe ramuri de sport.*

(2) *Potrivit prezentei legi, federațiile sportive naționale sunt persoane juridice de drept privat, de utilitate publică, autonome, neguvernamentale, apolitice și fără scop lucrativ.*

(3) *Dobândirea personalității juridice se face în condițiile legii”.*

„Art. 95

Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 31/1990 privind societățile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Decretului nr. 31/1954 privind persoanele fizice și persoanele juridice”.

O.G. 26/2000 cu privire la asociații și fundații

- aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, forma aplicabilă **până la data intrării în vigoare a Legii nr. 276/2020** pentru modificarea și completarea acesteia (5 decembrie 2020)

„Art. 6

(2) *Actul constitutiv cuprinde, sub sancțiunea nulității absolute:*

a) *datele de identificare ale membrilor asociați: numele, prenumele, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate pentru persoanele fizice, denumirea și codul de identificare fiscală ale persoanei juridice asociate și, după caz, domiciliul sau reședința ori adresa sediului social;*

g) *componența nominală a celor dintâi organe de conducere, administrare și control ale asociației;*

(3) *Statutul cuprinde, sub sancțiunea nulității absolute:*

c) *modul de dobândire și de pierdere a calității de asociat”.*

„Art. 33

(1) *Modificarea actului constitutiv sau a statutului asociației se face prin înscrierea modificării în Registrul asociațiilor și fundațiilor aflat la grefa judecătorei în a cărei circumscripție își are sediul asociația, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 8-12.*

(2) *Cererea de înscriere a modificării va fi însoțită de hotărârea adunării generale, iar în cazul modificării sediului, de hotărârea consiliului director”.*

- forma aplicabilă **după intrarea în vigoare a Legii nr. 276/2020** pentru modificarea și completarea ordonanței (5 decembrie 2020):

„Art. 6

(2) *Statutul cuprinde, sub sancțiunea nulității absolute:*

a) *datele de identificare ale membrilor asociați: numele, prenumele, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate pentru persoanele fizice, denumirea și codul de identificare fiscală ale persoanei juridice asociate și, după caz, domiciliul sau reședința ori adresa sediului social; (...)*

g) *componenta nominală a celor dintâi organe de conducere, administrare și control ale asociației;*

h) *persoana sau, după caz, persoanele împuternicite să desfășoare procedura de dobândire a personalității juridice;”.*

„Art. 33

(1) *Modificarea statutului asociației se face prin înscrierea modificării în Registrul asociațiilor și fundațiilor aflat la grefa judecătorei în a cărei circumscripție își are sediul asociația, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 8-12.*

(2) *Cererea de înscriere a modificării va fi însoțită de hotărârea adunării generale, iar în cazul modificării sediului, de hotărârea consiliului director”.*

„Art. 35

(1) *Două sau mai multe asociații sau fundații se pot constitui în federație.*

(2) *Federațiile dobândesc personalitate juridică proprie și funcționează în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță pentru asociațiile fără scop patrimonial, condiții care li se aplică în mod corespunzător, cu excepțiile stabilite în prezentul capitol.*

(3) *Cererea de înscriere se soluționează de tribunalul în circumscripția căruia federația urmează să își aibă sediul”.*

Regulamentul privind organizarea Registrului asociațiilor și fundațiilor, Registrului federațiilor și Registrului național al persoanelor juridice fără scop

- aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 954/2000

„Art. 8

(1) *Modificările aduse actului constitutiv și/sau statutului produc efecte de la data înscrierii lor în registrul special”.*

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 19/2023

Prin **Decizia nr. 19/2023**, ÎCCJ (Complet RIL) a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Galați și, în consecință, stabilește că: *„Afilierea de noi membri ai unei fundații sportive reprezintă o modificare de act constitutiv sau, după caz, de statut, în sensul dispozițiilor art. 33 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000.*

Drepturile ce rezultă din calitatea de membru sunt condiționate de înscrierea în Registrul federațiilor a modificării de statut constând în afilierea de noi membri”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 22/2023
(M. OF. NR. 78/29.01.2024): ART. 223 ALIN. (1) LIT. D)
DIN CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ**



De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 22/2023 (M. Of. nr. 78 din 29 ianuarie 2024)	Complet RIL	<i>Art. 223 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală</i>	<i>În situația în care față de inculpat este pusă în mișcare acțiunea penală pentru săvârșirea unei infracțiuni pentru care este cercetat în stare de libertate (primul dosar), iar ulterior există suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune (al doilea dosar) sau pregătește săvârșirea unei noi infracțiuni, măsura arestării preventive în baza art. 223 alin. (1) lit. d) din C. pr. pen. se poate dispune doar în primul dosar.</i>

În M. Of. nr. 78 din data de 29 ianuarie 2024 s-a publicat **Decizia nr. 22/2023 referitoare la recursul în interesul legii privind interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 223 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală.**

Astfel, Înalta Curte a statuat că în situația în care față de inculpat este pusă în mișcare acțiunea penală pentru săvârșirea unei infracțiuni pentru care este cercetat în stare de libertate (primul dosar), iar ulterior există suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune (al doilea dosar) sau pregătește săvârșirea unei noi infracțiuni, măsura arestării preventive în baza art. 223 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală se poate dispune doar în primul dosar.

Obiectul recursului în interesul legii**Art. 223 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală**

„TITLUL V: Măsurile preventive și alte măsuri procesuale

CAPITOLUL I: Măsurile preventive

SECȚIUNEA 6: Arestarea preventivă

Art. 223: Condițiile și cazurile de aplicare a măsurii arestării preventive

(1) Măsura arestării preventive poate fi luată de către judecătorul de drepturi și libertăți, în cursul urmăririi penale, de către judecătorul de cameră preliminară, în procedura de cameră preliminară, sau de către instanța de judecată în fața căreia se află cauza, în cursul judecății, numai dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune și există una dintre următoarele situații:

d) există suspiciunea rezonabilă că, după punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva sa, inculpatul a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune sau pregătește săvârșirea unei noi infracțiuni”.

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 22/2023

Prin **Decizia nr. 22/2023**, ÎCCJ (Complet RIL) a admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință, stabilește că: „În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 223 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală, în situația în care față de inculpat este pusă în mișcare acțiunea penală pentru săvârșirea unei infracțiuni pentru care este cercetat în stare de libertate (primul dosar), iar ulterior există suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune (al doilea dosar) sau pregătește săvârșirea unei noi infracțiuni, măsura arestării preventive în baza art. 223 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală se poate dispune doar în primul dosar”.

HP

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 80/2023
(M. OF. NR. 84/30.01.2024): ART. 6 LIT. B) ȘI C)
DIN LEGEA-CADRU NR. 153/2017 PRIVIND SALARIZAREA
PERSONALULUI PLĂTIT DIN FONDURI PUBLICE**



De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 80/2023 (M. Of. nr. 84 din 30 ianuarie 2024)	Complet DCD	<i>Art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice</i>	<i>Principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.</i>

În M. Of. nr. 84 din data de 30 ianuarie 2024, s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 80/2023**, în materie de dreptul muncii, în vederea pronunțarea unei hotărâri prealabile referitoare la interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

„Art. 6

Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii:

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală;”

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 80/2023

Prin Decizia nr. 80/2023, ÎCCJ (Complet DCD) *a admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov – Secția civilă, în Dosarul nr. 2.710/62/2022 și, în consecință, a stabilit că: *„În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale”.*

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 77/2023
(M. OF. NR. 66/25.01.2024): ART. 13 ALIN. (2) LIT. A)
DIN LEGEA NR. 295/2004 PRIVIND REGIMUL ARMELOR
ȘI MUNIȚIILOR**



De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 77/2023 (M. Of. nr. 66 din 25 ianuarie 2024)	Complet DCD	<i>Art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor</i>	<i>Prin termenul de „militar” se înțelege și noțiunea de „soldați și gradați profesioniști” din Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare.</i>

În M. Of. nr. 66 din data de 25 ianuarie 2024, s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 77/2023**, în materie de contencios administrativ și fiscal, în vederea pronunțarea unei hotărâri prealabile referitoare la interpretarea termenului de „militar” din art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor

„Art. 13 – Categoriile de persoane fizice care pot fi autorizate să procure arme letale

(1) Persoanele fizice de cetățenie română cu domiciliul sau reședința în România, care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (1), pot fi autorizate, la cerere, să procure arme letale.

(2) Armele de apărare și pază pot fi procurate numai de către următoarele categorii de persoane:

a) demnitarii, magistrații, diplomații, militarii și polițiștii, pe perioada cât sunt în activitate și după încetarea activității, pensionare, trecerea în rezervă sau retragere, după caz, cu excepția situației în care aceștia și-au pierdut calitatea din motive imputabile lor;

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 77/2023

Prin Decizia nr. 77/2023, ÎCCJ (Complet DCD) *a admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 15.134/3/2021 și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 13 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și munițiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin termenul de «militar» se înțelege și noțiunea de «soldați și gradați profesioniști» din Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare”**.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 79/2023
(M. OF. NR. 47/18.01.2024): ART. 79 ALIN. (1) ȘI (3)
DIN LEGEA NR. 303/2004, RAPORTAT LA ART. 1 ALIN. (2)
ȘI ART. 278 ALIN. (2) DIN CODUL MUNCII
ȘI ALTE CHESTIUNI DE DREPTUL MUNCII**



De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 79/2023 (M. Of. nr. 47 din 18 ianuarie 2024)	Complet DCD	Art. 79 alin. (1) și (3) din Legea nr. 303/2004, raportat la art. 1 alin. (2) și art. 278 alin. (2) din Codul muncii Art. 147 din Codul muncii și art. 3 din Legea nr. 31/1991 privind sintagma „condiții vătămătoare”	<i>Dispoziția referitoare la dreptul de a beneficia de concediu de odihnă de 35 de zile, precum și de alte concedii se interpretează în sensul că nu permite cumulul acestui concediu de odihnă cu concediul suplimentar reglementat prin art. 147 din Codul muncii.</i>

În M. Of. nr. 47 din data de 18 ianuarie 2024, s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 79/2023**, în materie de dreptul muncii, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la anumite chestiuni de dreptul muncii.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

• Dacă, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 79 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 303/2004), dispoziția referitoare la dreptul de a beneficia de concediu de odihnă de 35 de zile, precum și de alte concedii se interpretează în sensul că permite cumulul acestui concediu de odihnă cu concediul suplimentar reglementat prin art. 147 din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Codul muncii) ?

• Dacă, în interpretarea art. 147 din Codul muncii și, respectiv, art. 3 din Legea nr. 31/1991 privind stabilirea duratei timpului de muncă sub 8 ore pe zi pentru salariații

care lucrează în condiții deosebite – vătămătoare, grele sau periculoase (Legea nr. 31/1991), sintagma „condiții vătămătoare”, care deschide dreptul la concediu suplimentar, are un conținut juridic identic cu sintagma „condiții vătămătoare” din art. 7 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare (Legea-cadru nr. 330/2009), respectiv art. 4 alin. (1) capitolul VIII din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 284/2010), și, ulterior, art. 4 alin. (1) capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017), identitate de conținut juridic care să justifice concluzia că emiterea buletinului de expertizare de către organul abilitat pentru evaluarea riscurilor profesionale la locul de muncă, efectuată în aplicarea Ordinului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 24/2010 pentru aprobarea condițiilor de acordare a sporului pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase în cadrul Ministerului Public (Ordinul nr. 24/2010), respectiv în aplicarea Hotărârii Guvernului nr. 118/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” și Curtea Constituțională (Hotărârea Guvernului nr. 118/2018), este suficientă pentru stabilirea existenței condițiilor vătămătoare în sensul art. 147 din Codul muncii și art. 3 din Legea nr. 31/1991.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 79/2023

Prin Decizia nr. 79/2023, ÎCCJ (Complet DCD) a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași – Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale în dosarele nr. 1.280/89/2022 și nr. 3.824/99/2022 și, în consecință, a stabilit că: „**În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 79 alin. (1) și (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la prevederile art. 1 alin. (2) și art. 278 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dispoziția referitoare la dreptul de a beneficia de concediu de odihnă de 35 de zile, precum și de alte concedii se interpretează în sensul că nu permite cumulul acestui concediu de odihnă cu concediul suplimentar reglementat prin art. 147 din Codul muncii.**

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 147 din Codul muncii și, respectiv, ale art. 3 din Legea nr. 31/1991 privind stabilirea duratei timpului de muncă sub 8 ore pe zi pentru salariații care lucrează în condiții deosebite – vătămătoare, grele sau periculoase, sintagma «condiții vătămătoare», care deschide dreptul la concediu suplimentar, nu are un conținut juridic identic cu sintagma «condiții vătămătoare» din art. 7 alin. (1) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, respectiv art. 4 alin. (1) capitolul VIII

din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și ulterior art. 4 alin. (1) capitolul VIII la anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, identitate de conținut juridic care să justifice concluzia că emiterea buletinului de expertizare de către organul abilitat pentru evaluarea riscurilor profesionale la locul de muncă, efectuată în aplicarea Ordinului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 24/2010 pentru aprobarea condițiilor de acordare a sporului pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase în cadrul Ministerului Public, respectiv în aplicarea Hotărârii Guvernului nr. 118/2018 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională este suficientă pentru stabilirea existenței condițiilor vătămătoare în sensul art. 147 din Codul muncii și al art. 3 din Legea nr. 31/1991”.

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD) NR. 74/2023
(M. OF. NR. 12/08.01.2024): ART. 1 ALIN. (6)
DIN LEGEA CONTENCIOSULUI ADMINISTRATIV
NR. 554/2004**



De Redacția Pro Lege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 74/2023 (M. Of. nr. 12 din 8 ianuarie 2024)	Complet DCD	Art. 1 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	<i>Autoritatea publică emitentă a unui act administrativ unilateral cu caracter normativ nu poate solicita instanței anularea acestuia.</i>

În M. Of. nr. 12 din data de 8 ianuarie 2024, s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 74/2023**, în materie contenciosului administrativ și fiscal, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 1 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

„Art. 1

(6) *Autoritatea publică emitentă a unui act administrativ unilateral nelegal poate să solicite instanței anularea acestuia, în situația în care actul nu mai poate fi revocat întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice. În cazul admiterii acțiunii, instanța se pronunță, dacă a fost sesizată prin cererea de chemare în judecată, și asupra validității actelor juridice încheiate în baza actului administrativ nelegal, precum și asupra efectelor juridice produse de acestea. Acțiunea poate fi introdusă în termen de un an de la data emiterii actului”.*

Decizia ÎCCJ (Complet DCD) nr. 74/2023

Prin Decizia nr. 74/2023, ÎCCJ (Complet DCD) *a admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța - Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 4.899/118/2021 și, în consecință, a stabilit că: **„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (6) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, autoritatea publică emitentă a unui act administrativ unilateral cu caracter normativ nu poate solicita instanței anularea acestuia”**.